

Forskrift om endring i forskrift om dagpenger under arbeidsløshet

DATO: FOR-2012-06-22-639
DEPARTEMENT: AD (Arbeidsdepartementet)
PUBLISERT: I 2012 hefte 8 s 1432
IKRAFTTREDELSE: 2012-06-22, med virkning fra 2012-06-01
ENDRER: FOR-1998-09-16-890 , FOR-1992-12-04-884
GJELDER FOR: Norge
HJEMMEL: LOV-1997-02-28-19-§1-3 , LOV-1997-02-28-19-§4-2 , LOV-1997-02-28-19-§25-15
KUNNGJORT: 2012-06-29 kl. 15.10
RETTET:
JOURNALNR: 2012-0554
KORTTITTEL: Endr. i dagpengeforskriften

INNHOLD

Forskrift om endring i forskrift om dagpenger under arbeidsløshet

I

II

Forskrift om endring i forskrift om dagpenger under arbeidsløshet

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 22. juni 2012 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 4-2 og § 25-15, jf. § 1-3.

I

I forskrift 16. september 1998 nr. 890 om dagpenger under arbeidsløshet gjøres følgende endringer:

Ny § 1-4 skal lyde:

§ 1-4. (Dagpenger ved midlertidig opphold i utlandet på grunn av jobbintervju)

Et medlem som er på jobbintervju i et annet EØS-land kan etter søknad unntas fra kravet i folketrygdloven § 4-2 om opphold i Norge i inntil tre dager.

Nytt kapittel 13 skal lyde:

Kapittel 13. Særskilte regler for overføring av rettigheter innen EØS mv.

§ 13-1. (Personkrets)

Reglene i dette kapitlet gjelder personer som omfattes av EØS-avtalens vedlegg VI nr. 1 og 2 (Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 og Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 mv.).

I tillegg gjelder reglene i dette kapitlet for personer som omfattes av personkretsen i Nordisk konvensjon om trygd.

§ 13-2. (Forholdet til folketrygdloven kapittel 4)

De alminnelige reglene som følger av folketrygdloven kapittel 4 gjelder med mindre annet særskilt er bestemt i dette kapitlet, eller følger av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 og Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 mv.

§ 13-3. (Hvem som skal ha dagpenger fra Norge)

Medlemmer som blir helt eller delvis arbeidsløse eller permitterte fra arbeidsforhold i Norge, har rett til dagpenger fra Norge.

Medlemmer skal likevel ikke ha dagpenger fra Norge dersom de har vært bosatt i et annet EØS-land eller Sveits under sitt siste arbeidsforhold, og har blitt helt ledig fra et arbeidsforhold i Norge, og

- a. anses som grensearbeidere, eller
- b. ikke anses som grensearbeidere og velger å vende tilbake til bopsettingslandet og melder seg for arbeidsformidlingen der.

Medlemmer som blir arbeidsløse fra arbeidsforhold i et annet EØS-land eller Sveits, skal ha dagpenger fra Norge dersom de

- a. har vært bosatt i Norge under sitt siste arbeidsforhold, men er blitt helt ledig fra et arbeidsforhold i et annet EØS-land eller Sveits, og de stiller seg til rådighet for arbeidsmarkedet i Norge,
- b. vender tilbake til Norge etter at de har hatt arbeid i annet nordisk land, og innenfor de siste fem årene har mottatt eller opptjent rett til dagpenger i Norge, og melder seg til Arbeids- og velferdsetaten som reell arbeidssøker innen åtte uker regnet fra flytting til Norge,
- c. er norske borgere og blir helt arbeidsledige i Sveits etter å ha hatt oppholdstillatelse i Sveits på mindre enn ett år, og ikke fyller vilkårene for ytelse etter sveitsisk lovgivning, og melder seg til Arbeids- og velferdsetaten som reell arbeidssøker innen åtte uker regnet fra flytting til Norge, eller
- d. samtidig har arbeidet i flere land, og har hatt hovedarbeidsgiver i Norge.

Det er i tillegg særlige regler om fra hvilket land det skal ytes dagpenger for nærmere bestemte grupper, herunder for personer som samtidig arbeider i flere land, personer i internasjonal transport mv. Se artiklene 11 til 16 i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004.

§ 13-4. (Unntak fra kravet om opphold i Norge)

Unntatt fra kravet i folketrygdloven § 4-2 om opphold i Norge, er medlemmer som

- a. har benyttet adgangen til eksport av dagpenger, jf. § 13-9,
- b. er grensearbeidere som er blitt delvis arbeidsløse eller permitterte fra arbeidsforhold i Norge, eller
- c. er delvis eller periodevis arbeidsløse og under sitt siste arbeidsforhold har vært bosatt i annet EØS-land eller Sveits, og ikke anses som grensearbeider, som arbeider sammenhengende flere dager ut over en uke for deretter å ha fri flere dager i strekk (i en regelmessig tilbakevendende turnus- eller rotasjonsordning), og som reiser hjem til bosettingslandet i friperiodene.

§ 13-5. (Om kravet til minsteinntekt)

Arbeidsperioder utført som arbeidstaker og likestilte perioder i andre EØS-land eller Sveits, likestilles med kravet om minste arbeidsinntekt (kvalifikasjonskravet) i folketrygdloven § 4-4.

Kvalifikasjonskravet anses oppfylt når det kan dokumenteres at søkeren har hatt arbeid eller likestilte perioder tilsvarende fulltid i minst 16 uker siste avsluttede kalenderår eller 32 uker i løpet av de tre siste avsluttede kalenderår før søknad om dagpenger settes frem.

§ 13-6. (Beregning)

Når dagpengegrunnlaget fastsettes på grunnlag av arbeids- og trygdeperioder fra et annet EØS-land eller Sveits, skal inntekten medlemmet hadde i sitt siste arbeid i Norge legges til grunn for beregningen.

Dersom medlemmets siste arbeidsforhold ikke var i Norge, legges inntekten i siste arbeidsforhold i arbeidslandet til grunn, omregnet til norsk valuta.

§ 13-7. (Barnetillegg)

Barnetillegg etter folketrygdloven § 4-12, ytes også for forsørget barn som er bosatt i et annet EØS-land eller Sveits, når den andre forsørgeren ikke mottar barnetillegg til dagpenger for samme barn.

§ 13-8. (Antall stønadsuker – stønadsperiode)

Dersom stønadsperioden fastsettes ut fra arbeids- og trygdeperioder fra et annet EØS-land eller Sveits, ytes hele eller graderte dagpenger i en full stønadsperiode på til sammen 104 uker til medlemmer som har hatt arbeid og likestilte perioder tilsvarende fulltid i minst 21 uker siste avsluttede kalenderår eller i gjennomsnitt av de tre siste avsluttede kalenderår før søknad om dagpenger settes frem.

Dersom medlemmet har hatt arbeid og likestilte perioder tilsvarende fulltid i mindre enn 21 uker, utgjør full stønadsperiode 52 uker.

§ 13-9. (Eksport av dagpenger)

Helt arbeidsløse dagpengemottakere som søker arbeid i andre EØS-land eller Sveits, kan beholde

norske dagpenger i inntil tre måneder såfremt de etter å ha blitt arbeidsledige har stått tilmeldt Arbeids- og velferdsetaten som reell arbeidssøker i minst fire uker før avreisen, med rett til dagpenger etter folketrygdloven kapittel 4.

Kravet om å være reell arbeidssøker må ha vært oppfylt i minst fire av de siste tolv ukene før avreise. Det kan gjøres unntak fra fireukerskravet i tilfeller der den arbeidsløse skal følge ektefelle eller samboer til et annet EØS-land der denne har tatt arbeid.

For å få rett til dagpenger i hele tremånedersperioden, må medlemmet melde seg som arbeidssøker for arbeidsformidlingen i det landet han eller hun reiser til, og underkaste seg de kontroll- og oppfølgingsrutiner som gjelder der. Melding skal skje innen sju dager etter avreise fra Norge. Arbeids- og velferdsdirektoratet kan i unntakstilfeller forlenge sjudagersfristen.

Adgangen til å søke arbeid med dagpenger i andre EØS-land eller Sveits, er begrenset til én tremånedersperiode per stønadperiode.

Den som vender tilbake til Norge innen eller ved tremånedersperiodens utløp, kan fortsette dagpengeutbetalingen fra Norge, dersom de øvrige vilkårene for rett til dagpenger er oppfylt.

II

Ikrafttredelse mv.

Forskriften trer i kraft straks, med virkning fra og med 1. juni 2012.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 4. desember 1992 nr. 884 om dagpenger under arbeidsløshet ved tilpasning av EØS-avtalen vedlegg VI nr. 1 (forordning (EØF) nr. 1408/71 kap. 6) og EFTA-konvensjonen vedlegg K artikkel 21, jf. tillegg 2.